

JYDSK SKOLESCENE

Aarhus Teater

Skolesceneudgave af

ÆRKEENGLE

LAVER ALDRIG FIDUSER

Komedie i 16 billeder af

DARIO FO

Oversættelse: *Inge og Kurt Kreutzfeld*

Iscenesættelse: PREBEN HARRIS

Musik: FIORENZO CARPI

Medlemmer og assistenter fra Aarhus By-Orkester,
under ledelse af *Arvid Andersen*

Koreografi: *Elsa Marianne von Rosen*

Akrobatik: *Armand Miebe*

Magi: *Jørn Walsøe*

Dekorationer: *Jens-Anker Olsen*

Kostumer: *Maria Deleuran*

P e r s o n e r n e :

- i virkeligheden: - i drømmen:

<i>Lange</i>		<i>John Hahn-Petersen</i>
<i>Blondie (Angela)</i>		<i>Hanne Ribens</i>
<i>Giulio</i>	Tjeneren i ministeriet, betjenten, 2. hundefanger, borgmesteren	<i>Troels Munk</i>
<i>Antonio</i>	Konduktøren	<i>Jørgen Fønss</i>
<i>Pietro</i>	Kontorist, 1. hundefanger, et by- rådsmedlem	<i>Erling Dalsborg</i>
<i>Berto</i>	Kontorist, stationsforstander	<i>Ejner Hans Jensen</i>
<i>Luciano</i>	Kontorist, et byrådsmedlem	<i>Bent Conradi</i>
<i>Marco</i>	Kontorist, hund, et byrådsmedlem..	<i>Kaspar Rostrup</i>
<i>Bageren</i>	Hr. Michele, herren i ministeriet, kommissæren, direktøren for hunde- internatet, ministeren, gadefejeren..	<i>Gyrd Løfqvist</i>
<i>Mopsi</i>	Kontorist, linedanserinden	<i>Elin Reimer</i>
<i>Vopsi</i>	En dame i ministeriet, en dame i hundeeinternatet	<i>Lbo Jansberg</i>
<i>Hopsi</i>	En dame i ministeriet, en dame i hundeeinternatet	<i>Elna Brodthagen</i>
<i>Bopsi</i>	Kontorist, en dame i hundeeinternatet	<i>Birthe Mariat</i> (som gæst)
<i>1. håndværker</i> ..		<i>Armand Miebe</i>
<i>2. håndværker</i> ..		<i>Jørn Walsøe</i>

Endvidere medvirker: Kontorister, borgere og hunde.

Handlingen foregår i vore dage.

Spilletid ca. 2 timer. Ophold efter 8. billede.

Lidt om den italienske forfatter Dario Fo

— og hans ÆRKEENGLE

Dario Fo startede med at skrive en hel del eenakt-farcer, som han med sin faste trup rejste landet rundt med. Han fortæller selv, at hans stykker bør opfattes som et scenarium, hvor man på prøverne må arbejde sig frem til resultatet. Efter de mindre farcer skrev han så i 1959 sin første helaftensforestilling *Ærkeengle laver aldrig fiduser*, som han benævner som sin første komedie.

Det går slet ikke an for alvor at beskrive, hvad der egentlig sker i disse stykker. Det er en ældgammel og evigtung leg med det kosmiske teaters virkemidler. Den italienske komedie- og *commedia dell'arte*-tradition spøger naturligvis i baggrunden, men mere ved sine eksempler på scenisk opfindsomhed i enkeltnumre end ved direkte lån af et klassisk typegalleri. Det er altid morsomt på en scene, hvis en mand f. eks. momentvis tror, han er en hund som her i *Ærkeenglene*. Forvekslings- og tøjbyttenumre, hvor publikum naturligvis stadig ved, hvem der er hvem, er heller ikke af vejen for en sand komisk dramatik, der kan sit kram. Situation veksler med situation så at sige fra replik til replik — så den Lange — højst inkonsekvent — et øjeblik er hund, i det næste menneske igen og så pludselig hund igen.

Netop ved sin legelyst står Fo i befriende modsætning til mange mere pædagogisk sindede moderne dramatikere, der — i hvert fald teoretisk — hellere vil gavne end fornoje. Men selvom teatermennesket Fo ikke direkte bringer belærende bidrag til løsning af det stadigt så interessante spørgsmål om verdens frelse, så gør han det måske alligevel, simpelthen ved så overbevisende at pege på de grundkomiske situationer mennesker kan komme ud for på en scene — og næsten også i livet, hvis man ellers har humør til at se sagen fra den side ind imellem.

Fo's stykker foregår nemlig sjældent i mere usandsynlige omstændigheder og milieu'er end Chaplins film, og sjældent med større urimeligheder i forhold til almindelige menneskers dagligdag. I *Ærkeenglene* mærkes således ganske tydeligt, hvor forfatterens sympati er over for den moderne verdens spøgelser som autoriteter, attestskrivere, notabiliteter o.s.v. Han er klart på den lille troskyldige mands side (selvom han er lang). Denne respektløshed over for samfundets støtter er sikkert en væsentlig grund til de italienske myndigheders stadige censur. Fo får jo latteren på sin side.

Men bag løjerne og de barokke situationer fornemmer man alligevel et socialt sigte. Vi befinder os i et samfund, der ledes af bureaukратиets despoti og notabiliteternes indskrænkethed. Og i denne verden kommer den lille lange mand i klemme. Han falder altid ned af trapperne, og med bortvendt ansigt ramler han mod lygtepælene, placeret af en verdensorden, der er lige så tåbelig som den, der står for de forræderiske trappekonstruktioner.